

Waar hangen ze uit?

LIESBETH SLUITER

Ze logeert een weekendje in Amsterdam, bij de buurvrouw van vroeger, op een schip. Nijs bijzonders voor Catharina (10), ze woont zelf al haar leven lang op een schip. De buurvrouw heeft haar meegenomen naar de Hortus Botanicus. Buiten zijn de meeste planten in winterslaap, kaal en bruin, maar in de woestijnkasen staan cactussen hun tropische best te doen, lianen slingeren vrolijk door de vochtige hitte van de regenwoudkas en in de vlinderkas fladderen de vluchtige schoonheden ons om de oren. Die vindt Catharina het mooiste van alles, zeker als ze een dode vlinder, bijna zo groot als haar hand, mee naar huis mag nemen. Thuis hebben ze een hele verzameling overblijfselen van dieren, van konijnschedeltjes tot gedroogde zee-sterren. 'Wij varen vaak naar de Biesbosch of het Brielse meer. Daar bij de natuur vinden we veel botjes en zo. Het zijn wel een beetje de saaiere dieren die daar leven. De natuur is

leuk. Je kunt er overleven en dingen maken van wat je er vindt. Een tasje bijvoorbeeld, door bladeren in elkaar te vlechten.' Ze wil wel in de regenwoudkas blijven slapen vannacht. 'We kunnen de bladeren van de bananenboom gebruiken voor een bed, en een paar zachte bladeren als kussen. Ik heb een boom gezien met lange stekels, dat zijn goede tandenstokers, en tanden poetsen doen we met muntblaadjes.' Eten? Geen probleem. 'Er zijn hier kokosnoten, bananen, besjes en ik heb ook rijstplanten gezien.' Maar helaas, om vijf uur stuurt een medewerker ons toch de kou in. Catharina heeft veel geleerd, vindt ze. 'Wat vlinders eten, dat de Coco de Mer het grootste zaad van de wereld is, dat je de bast van die ene boom kunt gebruiken als schrijfpapier.' En, helemaal uit zichzelf: 'Dat veel planten op elkaar lijken maar toch niet hetzelfde zijn.' Ze staat op het punt de evolutietheorie te ontdekken...

